

editorial

Un parc natural protegit però accessible a tothom

Les diputacions de Barcelona i Girona entregaran aquesta setmana al Departament de Política Territorial de la Generalitat la seva proposta de pla especial per al Parc Natural del Montseny. Aquest espai natural, l'únic a Catalunya declarat Reserva de la Biosfera, està immers, des de l'any 2002, en un procés de revisió que el portarà a créixer de gairebé 2.000 hectàrees. Aquest punt, però, no és l'únic en què es fixa el nou pla especial: el

document també preveu la construcció de quinze zones d'aparcament i sis àrees de pícnic –de fet, en algun cas, l'adequació de les ja existents, encara que no regulades–. Per la importància natural i la situació geogràfica –a mig camí entre Barcelona i Girona–, el Parc Natural del Montseny és un dels més visitats del país. De fet, l'any 2005 més de 131.000 persones van visitar-ne els equipaments. Saber quantes van passar pel parc és impossible. Aquesta realitat, doncs, ha dut

els responsables de l'espai natural a cercar la manera d'ordenar-hi l'arribada de visitants. Hi ha grups ecologistes que consideren que la política de l'administració és convertir els espais naturals en una espècie de parcs temàtics a la recerca de visitants i que descuiden el vessant més proteccionista. Les actuacions de les administracions han de ser fiscalitzades i, en aquest cas, òbviament, des dels municipis que formen part del parc, però també des de la societat civil, però seria il·lús

no veure que, en la nostra societat urbana, les escapades d'oci a la natura són habituals, i que, justament per evitar mals majors, cal regular l'accés al parc natural. Per tant, tenint en compte que parlem d'un pla d'aquí a quinze anys, fan bé les dues diputacions de preveure la construcció d'equipaments que puguin permetre l'accés de tothom a un espai amb tant d'interès, sempre, és clar, que no es posi en situació de risc aquesta riquesa natural que el fa tan atractiu.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats les que no excedeixin les 20 ratlles mecanografiades i les que siguin d'actualitat. És imprescindible que a l'original i als correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de seleccionar-les i resumir-les quan ho consideri oportú. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.com

Estimat Tortell

● L'hivern del 2006 va ser la primera vegada en la meua vida que vaig anar a veure un espectacle de circ en directe. Vam anar al Circ Cric.

A tot l'equip del Circ Cric li agraeixo les dues hores i escaig d'il·lusió, de màgia, de somnis, d'aprenentatge de valors de convivència humana, d'escalfor i amor... ah! i també que la meua filla vulgui ser trapezista quan sigui gran.

Als Pallassos sense Fronteres ja els coneixia de fa temps i admiro amb passió la seva tasca que amb emoció he seguit de molt a prop a través d'amics que hi treballen. Permeteu-me des d'aquí denunciar, en majúscules, en nom de molta gent, des de Terrassa, la injustícia que està vivint aquest col·lectiu i reivindicar, també en majúscules, una solució ràpida, efectiva i duradora des de l'administració.

Volem tornar al Circ Cric! Diria més, vull veure algun dia la meua filla actuar al Circ Cric.

Us estimem i us fem costat. Mireia, Malena, Berta, Aina, Txell, Pau, Laia, Eli, Fanny, Agnès, Elena, Pep, Gemma, Ali, Anna, Miquel, Isabel, etc. / MAGDALENA AGUILERA. Terrassa (Vallès Occidental).

Com estem de salut?

● No tinc la intenció de ser catastrofista, però a pesar del que diguin els nostres governants, no anem bé. M'estic referint a la necessitat natural que té l'ésser humà de tenir cura de la seva persona, tant en l'aspecte espiritual com en l'aspecte material. Pel que fa a aquest últim, crec que n'estem fent un gra massa i en general s'ignora absolutament un examen més o menys rigorós de com està la nostra salut espiritual. De jove, vaig tenir l'ocasió de passar una temporada llarga als Estats Units i l'experiència va ser evidentment profitosa. No obstant això, em vaig adonar que la societat nord-americana era una societat que vivia en una adolescència permanent. Feia la sensació que el seu lema era: «Això em ve de gust, doncs ho

faig.» Amb els anys me n'adono que al nostre país està passant el mateix i em sap greu més que res per la sensació de frustració que a la llarga es té. Com és que es fomenta tan descaradament la despesa en oci? Cotxes, roba, perfums, viatges... Doncs és ben clar, perquè això fa que l'economia rutlli. Però rutlla a costa del nostre endeutament. Però el que realment és preocupant és que amb aquesta manera de funcionar obtens una societat adolescent, capriciosa, depressiva i naturalment infeliç. Quan una persona té cura de la seva salut espiritual adquireix criteri i és això el que els nostres estimats governants no volen de cap de les maneres, no sigui que decideixis ser amo i senyor de tu mateix. / ANNA TICÓ. Barcelona

No tothom té targeta sanitària

● Al nostre fill (cotitzem pare i mare) l'any 2002 li va caducar la targeta sanitària, llavors tenia 10 anys, per error de no sabem qui, se'l va donar de baixa de la Seguretat Social.

Durant tot aquest temps des del CAP de Tordera ens han donat tota mena de justificacions: l'han enviat per correu, portin un certificat d'empadronament, reclamin aquí, reclamin allà, telefoni a Sanitat Respon, telefoni al Servei d'Atenció a l'Usuari, etc. Pel juliol del 2006 se'ns demana que aportem una documentació, ens comuniquen que ara tot és correcte i que en pocs dies rebrem la targeta.

Sorpresa, el dia 13 de març del 2007 telefonem del CAP Tordera, pregunten si tenim la targeta sanitària, se'ls comunica que no i ens tornen a adre-

çar on havíem començat l'any 2002, telefoni a... reclami a...

No ens podem queixar, tenim un fill ple de salut. / MERCÈ CASTELLÀ. Tordera (Maresme).

Manifestacions i més mentides

● M'agradaria exposar la meua sorpresa, indignació i impotència produïdes per les manifestacions i les paraules dels polítics del PP. Moltes vegades em pregunto si realment es creuen tot el que diuen, o si realment són conscients de tot el que poden arribar a fer amb els seus actes i paraules. No puc entendre una manifestació, en contra de Zapatero, en contra d'una decisió (excarceració de De Juana Chaos) que ells mateixos van prendre desenes de vegades quan estaven al govern. No puc entendre que ara diguin que s'escolti el poble. Perdonin senyors, no se'n re-

corden, de totes les manifestacions contra la guerra que van haver-hi? Dels milers i milers de persones que vàrem sortir al carrer per dir que aquella guerra era, com més tard s'ha demostrat i ells mateixos han hagut de reconèixer, una gran gran mentida! Ja n'hi ha prou de prendre el pel i de fer sentir els joves d'avui en dia (i als que no són tan joves) com a complets imbècils! Senyor Rajoy, senyor Acebes, senyor Aznar... si els seus partidaris són fàcils d'enganyar no es pensi que tots som així. [...] Jo, amb 23 anys, n'estic cansada, de la seva política, evidentment cap partit polític és perfecte i tots s'equivoquen, però ja n'hi ha prou d'aquesta política que ens està envoltant i que intenta manipular-nos tan clarament. Ja n'hi ha prou, senyors del PP! / ESTHER REBULL. Palamós (Baix Empordà).

A Rosa Naspleda

● Benvolguda senyora i germana en la fe en Jesucrist, Déu i home, també pels creients protestants. Vaig llegir la seva carta [8/3/07] alguns dies després que el diari publicés la meua [3/3/07], i trobo ara un moment per contestar-li.

En primer lloc, si li va bé, agafarem la Bíblia de Montserrat, que evidentment no es podrà qualificar d'anticatòlica. La versió que tenim a casa és de l'any 1986. El seu censor fou el malaguanyat pare evangelista Vilanova, amb qui vam tenir una amistat molt ecumènica i que ens va demanar, al meu marit, pastor també, i a mi mateixa, alguna col·laboració a *Qüestions*.

Si reprenem la meua carta punt per punt, els versets dels Evangelis són aquests:

Jesús era considerat «boig» per la seva pròpia família: St. Marc 3, 21. D'altres deien que era un vividor i un borratxo: St. Mateu 11, 19; St. Lluc 7, 34. Era amic de prostitutes: St. Mateu 21, 32-33, tal com ho fou el seu cosí sant Joan Baptista. Tocava (no va negar ser tocat) dones impures: St. Mateu 9, 18-26, St. Lluc 7, 36-50. Tocava leprosos: St. Mateu 8, 1-4. Va criticar els més practicants de la fe: St. Mateu 23, 4, però es pot llegir el passatge sencer, de 23, 1 a 36. Va ser acusat de dir blasfèmies: St. Mateu 26, 65. Va ser executat (pels romans) com a agitador polític: St. Mateu 27, 27. La Samaritana, amb qui va tenir una de les converses més profundes, el va anunciar a la seva